

LUČ, KI RAZSVETLJUJE TEMO, 4. adventni teden

VI STE LUČ SVETA:

Biti luč za druge:

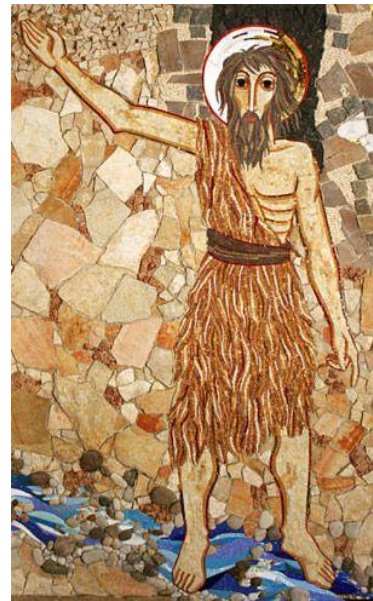
V revnem predelu mesta Torino, čepi na ulici deček in s svojim žepnim ogledalom zbira sončne žarke. Posreduje jih do podstrešnega okna starejše hiše, ki je na senčni strani ulice. Na vprašanje, zakaj to počne, odgovori: „*Za tem oknom leži moj brat, ki je bolan. Pošiljam mu malo svetlobe in z njo malo veselja.*”

Adventni čas nas kliče, da bodimo drug drugemu luč. Bodimo luč za našo družino, luč za ljudi okoli nas. Bodimo luč v službi, pri sorodnikih, v soseski, v župniji, ... Znale so nam besede iz Evangelija: „*Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, ...*” Te besede najdemo v Matejevem Evangeliju v prisposodbi o Luči. „*14 Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. 15 Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek in sveti vsem, ki so v hiši. 16 Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.*” *Mt 5, 14-16*

Podobe luči v adventu:

Človek, ki živi iz neizčrpnega bogastva luči Božje besede, nam je lahko smerokaz, ki nas usmerja in vir toplote, ki nas ogreva.

Janez Krstnik: Neposredno pokaže na Jezusa Kristusa, kot na Božjo Luč. O njem pravi Evangelist: „*7 Prišel je zavoljo pričevanja, da bi pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. 8 Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči.*” *Jn 1, 7-8* Te besede najlepše pokažejo njegovo plemenito notranje bistvo. Janez ni eden izmed „*angelov luči,*” ki želijo biti vedno v „*soju žarometov*” svetovne javnosti. Janez kaže stran od sebe, kaže na tistega, ki mu pripada vsa pozornost. „*19 To pa je Janezovo pričevanje: Ko so Judje poslali k njemu iz Jeruzalema duhovnike in levite, da so ga vprašali: »Kdo si ti?«, 20 je priznal in ni tajil. Priznal je: »Jaz nisem Mesija.« 21 »Kaj torej? Si mar Elija?« so ga vprašali. »Ne, tudi to nisem,« jim je rekel. »Ali si prerok?« »Ne,« je odgovoril. Vprašali so ga: „»22c ... Kaj praviš sam o sebi?« Dejal je: »23 Jaz sem glas vpijočega v puščavi: Zravnajte Gospodovo pot, ... «” <https://cutt.ly/VY9X5aN>*

Božja Mati: Kličemo Te „*Zvezda upanja*” in „*Jutranja zarja odrešenja,*” ker si pod svojim srcem nosila Kristusa, Luč sveta in ga rodila za naše odrešenje. Pater Kentenich pravi o Mariji: „*Marija je znamenje Luči, ... Gledamo sijaj Odrešenja, ki ga je Bog položil v Njo, ki je Brezmadežna. Brezmadežno je spočeta, je brez najmanjšega greha, polna milosti, dojemljiva za Božjo voljo, Bogu do konca vdana in mu nesebično služi. Je ideal, podoba novega človeka. ... Prepoznamo svojo nalogo in tudi mi sami postanimo majhno znamenje Odrešenja. To bomo storili tako, da sveto Božjo Mater ljubimo in častimo; s posnemanjem Njenega življenja vodimo ljudi k Njej; pred ljudmi zagovarjamo Njeno vlogo v zgodovini Odrešenja; uporabljamo vse svoje moči, da bo Jezus Njen Sin, priznan in ljubljen. Po Njej postajamo novi ljudje za novo skupnost v novih časih; ...*” <https://cutt.ly/RV456U4>

Sveta Barbara: Sveta Barbara nam resnično odseva luč Kristusove bližine. Je prinašalka luči in obenem opozarja, naj se zavedamo vedno navzoče smrti in zato ostanemo budni, kot pametne device v Evangeliju, ki so samo s prižganimi svetilkami vere, upanja in Kristusove ljubezni v rokah, stale nasproti blišču sveta. To izražajo tudi Barbarine veje, ki jih odrežemo v adventu, na njen god 4. decembra. Kar je na dan svete Barbare videti odrezano in mrtvo, bo zacvetelo na Božično noč. V cvetovih svete Barbare, nam sije Življenje. <https://cutt.ly/kY7wuh1>

Sveti Miklavž: Sveti Miklavž, *grško Nikolaj – zmaga ljudstva*, nam daje luč s pomočjo svojih dobrih del. Po svojem zgledu, nas rešuje pred smrtjo in pokvarjenostjo. S privlačnostjo svojih dejanj poskrbi, da v srcih ljudi spet zasije luč Kristusove ljubezni.

V 19. stoletju se je skoraj po vseh slovenskih pokrajinah na predvečer svetnikovega godu, razširilo miklavževanje, ali obhod Miklavža s spremstvom. Po legendi, namreč ta svetnik na predvečer svojega godu, hodi od hiše do hiše in otrokom prinaša darila. Njegov godovni dan je ponekod še posebej namenjen krščanski dobroti. <https://cutt.ly/OY7R2e>

Sveta Lucija: Sveta Lucija je stanovitna nosilka luči. Zato je pogosto upodobljena z vencem sveč na glavi. Želi, da ima proste roke, da bi s svojimi darovi, lažje prinesla svetlobo ljudem v stiski. Lucija je živela v Sirakuzah na Siciliji v času cesarja Dioklecijana. Legenda pripoveduje, da jo je mati vodila na grobove svetih mučencev in ji pripovedovala njihove zgodbe. Tako je mlada Lucija vzljubila Jezusa, mu zaobljubila devištvo in zahrepenela, da bi tudi sama združila z devištvom še mučeništvo. Mati pa, čeprav dobra, vendar nekoliko željna tudi časnega dobička, bi bila rada hčer omožila s plemenitim mladeničem, ki je bil še pogan. Pričakovala je, da bo Lucija pridobila bodočega moža za Kristusa. <https://cutt.ly/mYSLgrp>

Tedaj je mati hudo zbolela. Na hčerino prigovarjanje sta obe poromali na grob svete mučenke Agate in mati je ozdravela. Potem se ni več upirala hčerini želji. Ko pa je snubec za vse to zvedel in spoznal, da Lucija ne bo klonila, jo je užaljen sam gnal pred sodnika. Ker kljub grožnjam, ni hotela zatajiti svoje vere, jo je sodnik ukazal odpeljati v javno hišo, da bi jo onečastil; dal jo je žgati z ognjem, polivati z vrelim oljem in s smolo. Ostala je trdna in neuklonljiva. Končno so jo obsodili na smrt z obglavljenjem. Pred smrtjo je še utegnila prejeti evharistijo in napovedati skorajšnjo smrt cesarja Dioklecijana ter bližnji konec preganjanja kristjanov. Prerokba se je uresničila. Po zmagi Konstantina pri Milvijskem mostu leta 312, postane krščanstvo državna vera in kristjani so jo smeli javno izpovedovati. Goduje 13. decembra.

V adventnem času in v vsem cerkvenem letu, nam ti Božji možje in žene, še posebno močno kažejo na Njegaj, na prihod Jezusa Kristusa, ki bo o sebi rekel: „Jaz sem luč sveta!“ Jn 8, 12

Jezus nas ni prišel rešiti pred svetom, da bi nas zaščitil pred slabim in zlim. Ravno nasprotno! Pošilja nas v ta svet „kot ovce med volkove.“ Mt 10, 16 Pogumno stopajmo v ta svet, prežarjeni s Kristusovo lučjo in ga z njo napolnimo.

Duhovnik pripoveduje: Mlada mati je med krstnim govorom rekla: „*Moja babica je bila zame podoba svetle luči. Ker je moja mama spet hodila v službo, sem po šoli pogosto hodila k babici. Doživljala sem jo, kot ženo toplega srca. Vedno, ko sem prišla k njej je bila vesela in polna optimizma. Skuhala je toliko, da je bilo vedno dovolj tudi zame. Pripovedovala sem ji o šoli, ona pa me je pozorno in z zanimanjem poslušala. Pri mojih starših tega nisem tako doživljala. Imel sem celo vtis, da me starša le napol poslušata. Babica, pa si je vzela čas tudi tedaj, ko sem ji potožila, da sem dobila slabo oceno. Tudi, če sem kaj ušpičila, kar se je včasih zgodilo, me ni grajala. Čutila sem, da skuša razumeti, kaj se dogaja v moji otroški duši.*”

„*Vi ste luč sveta!*” *Mt 5, 14*

Jesus nam zaupa, da lahko v današnjem svetu, zares svetimo, kot luči.

Lahko se strinjamo z njim, saj ve kaj govori. Zato dvignimo glave.

Vedno znova doživljamo trenutke, ko ljudje izžarevajo žarke svetlobe.

Vedno znova doživljamo trenutke, v katerih tak pramen svetlobe objame tudi nas.

Kdo so ljudje, ki izžarevajo žarke svetlobe?

Nekdo, ki mi ob srečanju nameni nekaj prijaznih besed.

Nekdo, ki se mi ponudi za zalivanje rož med mojim dopustom.

Nekdo, ki stoji v trgovini s polnim nakupovalnim vozičkom pred mano in me spusti naprej, ker imam v košari le nekaj malenkosti.

Nekdo, ki mi priskoči na pomoč, ker imam trenutno polne roke dela.

Nekdo, ki ga poznam in bo molil zame.

Nekdo, ki mi ravno sedaj daje dober nasvet.

To je Božja luč, ki želi sijati iz nas.

Lepo je, če se to čim večkrat zgodi po tebi, po meni in po vseh nas.

Prižgimo vse 4 sveče na adventnem venčku:

Gospod, vžgi v nas **luč svoje ljubezni**, da bi imeli o bližnjih vedno dobro mnenje, da bi v njih videli le dobre stvari, da bi jim znali delati samo dobro in bi tako gradili mostove.

Gospod, vžgi v nas **luč prave človeškosti**, „*da bi bili lahko ljudem smerokazi, svetle luči in prinašalci veselja.*” *pater Jožef Kentenich*

Gospod, vžgi v nas **luč ljubeznivosti**, da se bomo srečevali z veselim pogledom, s prijaznim pozdravom in z lepo besedo.

Gospod, vžgi v nas **luč potrpežljivosti**, da bi v vsakodnevnem vrvežu in hitenju, za bližnje postajali oaze Tvojega miru.

Gospod, vžgi v nas **luč dobrote**, da bi povsod tam, kjer opazimo zadrego, stisko, neprijetnosti, napake, slabosti, nemoč in izgorelost, tiho in neopazno pomagali.

Gospod, vžgi v nas **luč vere**, da bi tam, kjer vladata prepir in razočaranje, zvesto stali ob teh s katerimi smo notranje povezani in imamo do njih bolj odprto srce.

Gospod, vžgi v nas **luč čistosti**, da bi bile vse naše misli prežete in vse naše delovanje prepojeno z dobrimi nameni in bi povsod ustvarjali pozitivno vzdušje.

Gospod, vžgi v nas **luč samoobvladovanja**, da bi bili naši odzivi mirni in plemeniti, da bi z ljubeznijo oblikovali pravi ton besed in, da nikoli ne izdamo tega kar nam je bilo zaupano.

Gospod, vžgi v nas **luč poguma**, da se odločno postavimo na stran pravice in pravičnosti ter, da smo v viharjih življenja, drugim sidro življenja.

Gospod, vžgi v nas **luč iskrenosti**, da bi vedno in povsod ostali zvesti samim sebi in bi z dejanji potrjevali svoje besede.

Gospod, vžgi v nas **luč sočutja**, da bi znali prisluhniti in začutiti to, kar druge boli in, da v primernem trenutku najdemo prave besede, ki tolažijo, gradijo in pomagajo.

Gospod, vžgi v nas **luč Tvojega Svetega Duha**, da te prepoznamo za vsemi dogodki našega življenja, tudi v človeku, ki stoji sedaj tu ob meni.

Blagoslovljene zadnje dni adventa 2021. Vam želi Vaša sestra Marija Ramona!